

det, som vilde fordærve den gode Tone i Armeen, uønskkelig blive straffede, og dertil anseer jeg arbitraire Straffe for at være særdeles hensigtsmæssige og særdeles egnede. Skulde Forseelser af den Art gjøres til Gjenstand for Undersøgelse ved Forhør og Dom ved Krigsretten, ville i de fleste Tilfælde Afdelingens Chef blive træt og kjed af det og ikke paatale disse Forseelser til ubodelig Glæde for den gode Tone ved Afdelingen. — Der er blot een Bemærkning, jeg skal tillade mig overfor den ærede næstsidste Taler (Ploug), idet han nemlig meente, at man ikke behøver at tage den staaende Arrest, da man har Bånd- og Brødsstraffen. Der stiller sig virkelig ved mange Leiligheder mange Vanskeligheder ved at faa denne Straf erequiveret. Jeg vil ikke tale om i Felten, hvor det er ligesom umuligt, men selv i Fredstid, f. Ex. under Veirsamlinger, vil det ofte være meget vanskeligt at faa denne Straf gjort effectiv. Der findes ikke Arrestlocaler, der vil gives mange Leiligheder til at eludere Straffen, og den kan derfor ikke faa den Betydning, som den her foreslaaede Straf har. Jeg skal haade af Hensyn til Armeen, den gode Mand og Tone i Armeen og til dem, som tjene i Armeen, paa det Bedste anbefale Lovforlaget til Thinget, og jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvad der ogsaa blev fremhævet af den ærede Ordfører, at Afstæffelsen af en saadan arbitrair Straf meget let vilde føre til strengere Fremfærd mod letfindige eller uvorne Individer, som kunde medføre deres Nedsættelse i 2den Klasse, hvilken Straf han vistnok havde fuldkommen Ret i at betegne som høist uheldig for Individet og lidet ønskelig at bringe til Anvendelse uden den allerhøieste Grad af Nødvendighed.

David: Jeg skal i Anledning af den sidste ærede Talers Slutningsbemærkning gentage, hvad jeg før gjorde opmærksom paa, at Nedsættelsen i de Meniges 2den Klasse ikke er nogen arbitrair Straf, men kun kan skee efter Krigsretsdom — thi hvad den ærede Ordfører i saa Henseende for lidt siden an-

førte om, at i Felten og i belejret Fæstning var Parollbefalingen af 3die August 1846 ikke gjældende, anseer jeg for meget betydningsløst. — Talen dreier sig jo for Dieblittet om Anvendelsen af den arbitraire Straffemyndighed, og om at man kunde kunne anvende Krumflutning arbitrairt for at undgaae Anvendelsen af Nedsættelsen i de Meniges 2den Klasse. Jeg skal endvidere i Anledning af, at det nys blev sagt, at Krumflutningen havde en forskjellig Indflydelse paa de forskjellige Individer, gjøre opmærksom paa, at dette gjælder i samme Grad med Hensyn til den staaende Arrest. Det vil for Mange være en meget mindre Straf at lade sig slutte krum i nogle Timer, end det vil være for dem i den samme Tid at staae i en opreist Stilling, hvor de hverken kunne bevæge Arme eller Been. Dette vil altid blive bedømt høist forskjelligt af de forskjellige Individer, ikke at tale om, at ogsaa Gulvets Bæffassenhed, om det er et plant eller et skraat nedadgaaende Gulv eller et ophøiet Rum, som man stiller Vedkommende paa osv., vil gjøre Straffen høist forskjellig. Der vil vistnok blive taget alt muligt Hensyn ved de Skabe, som man vil indrette, men naar man skal udføre den staaende Arrest enten ved at binde den Paagjældende til en Væl eller til et Træ eller til, hvad man nu griber til i en snever Bending, saa bliver ogsaa Straffens Virkning meget forskjellig, eftersom Underlaget er af den ene eller den anden Bæffassenhed. Det er netop hert, at Straffens forskjellige Haardhed har bestaaet paa de forskjellige Steder, hvor jeg har seet den erequiveret. Jeg tror, at man, naar man vil indføre en saadan ny Straf, vil give den til Prøis for en meget vilkaarlig Anvendelse, naar man ikke omgjerder den med ganske andre Bestemmelser end dem, der indeholdes i § 2, og det forekommer mig, at, hvilket Omfang man saa end vil give den staaende Arrest, saa bør man billigtvis lægge Vind paa at gjøre den saa lidt besværende, som den efter sin Hensigt kan blive. Naar det er blevet anført, at Armeens Bevægelser vilde hindres, naar man indskrænkede Straffens Anvendelse til 9 Timer